

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z wniosku A. F.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych
o rentę tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 16 lipca 2014 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 marca 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 marca 2014 r., Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczyni A. F. od wyroku tego Sądu z dnia 21 listopada 2013 r., którym oddalono apelację wnioskodawczyni od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w P. z dnia 28 lutego 2012 r. w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych o rentę z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny wskazał, że zgodnie z art. 398⁵ § 1 k.p.c., skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia stronie skarżącej orzeczenia z uzasadnieniem. W rozpoznawanej sprawie wyrok z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi wnioskodawczyni w dniu 13 stycznia 2014 r. (k.

170), a skargę kasacyjną nadano w dniu 14 marca 2014 r., a więc po upływie ustawowego terminu.

W zażaleniu na to postanowienie, pełnomocnik wnioskodawczynie zarzucił „błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieprawidłowym przyjęciu, że wyrok Sądu Apelacyjnego został pełnomocnikowi powódki doręczony w dniu 13 stycznia 2014 r.” Wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia i nadanie biegu skardze kasacyjnej, wraz z orzeczeniem o kosztach postępowania. W uzasadnieniu zażalenia wskazał, że „(...) wyrok z uzasadnieniem został mu doręczony nie w dniu 13 stycznia 2014 r. lecz w dniu następnym to jest 14 stycznia 2014 r. Taka data została odnotowana przy użyciu pieczęci kancelaryjnej na przedmiotowym wyroku z uzasadnieniem. Ponadto, pełnomocnik powódki, pismem z dnia 17 stycznia 2014 r. poinformował ją o otrzymaniu wyroku z uzasadnieniem, wskazując w treści tego pisma, że został mu on doręczony w dniu 14 stycznia 2014 r. Pełnomocnik powódki z uwagi na znaczny upływ czasu i wielokrotne, praktycznie codzienne dokonywanie takich czynności, nie pamiętał szczegółów związanych z doręczeniem mu przedmiotowego wyroku, jednakże wydaje się niemożliwe, aby w sformułowanym trzy dni później piśmie pomylił niezwykle istotną datę dzienną doręczenia mu wyroku z uzasadnieniem. Ponadto również w kalendarzu jako ostatni dzień terminu do wniesienia skargi kasacyjnej pełnomocnik powódki wskazał 14 marca 2014 r.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione. Zgodnie z art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną. Podstawą odrzucenia skargi kasacyjnej było ustalenie, że została ona wniesiona po terminie. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej (wynikający z art. 398⁵ § 1 k.p.c.) jest terminem ciągłym, a więc kończy się z upływem dnia, który datą odpowiada dacie doręczenia orzeczenia stronie skarżącej (art. 112 k.c. w związku z art. 165 § 1 k.p.c.). Pogląd ten należy uznać za utrwalony w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienie z dnia 11 sierpnia 1999 r., I CZ 106/99, OSNC 2000 nr 1, poz. 21, postanowienie z dnia 6 sierpnia 1997 r., II UZ 53/97, OSNAPiUS 1998 nr 15, poz. 467, postanowienie z

dnia 23 sierpnia 2002 r., I PZ 72/02, Prok. i Prawo 2003 nr 3, str. 44). W rozpoznawanej sprawie oznacza to, że skoro odpis wyroku Sądu Apelacyjnego wraz z uzasadnieniem z dnia 21 listopada 2013 r. został doręczony pełnomocnikowi wnioskodawczyni w dniu 13 stycznia 2014 r. (jak świadczy zwrotne poświadczenie odbioru przesyłki – k. 170 oraz informacja In Post – k. 207), to dwumiesięczny termin do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął w dniu 13 marca 2014 r. Skarga kasacyjna wniesiona w dniu 14 marca 2014 r. była więc spóźniona, wobec czego podlegała odrzuceniu.

Na marginesie należy zauważyć, że sprawdzenie zachowania terminu do wniesienia środka zaskarżenia należy do tego sądu, za pośrednictwem którego wnosi się ten środek, w tym przypadku (dotyczącym skargi kasacyjnej) - sprawdzenie zachowania terminu należy do sądu drugiej instancji, który - zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. - ma obowiązek odrzucić na posiedzeniu niejawnym skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z 394¹ § 3 k.p.c.).